

Rusland, som vistnok ikke ere sande alle sammen og umulig kunne være det. Thi jeg har læst i en Avis for over et Aar siden, at al Pryglestraf i Rusland var ophævet, og nu kommer der Meddelelse om, at den er ophævet for Personer over 35 Aar. Men dertil kommer saa det Spørgsmaal: For hvilke Forseelser er det, at den er bleven ophævet? Som Straf for hvad? Det faa man ikke noget at vide om. Vi faa heller ikke noget at vide om, hvad den har været Straf for, om det har været for en begrænset Kreds af Forbrydelser, og endelig ved man heller ikke noget om, hvorvidt de i Rusland have en saadan Bøllesværn som den, man har her i Landet. Efter alt hvad jeg har læst og hørt om Rusland, kunde jeg være tilbøjelig til at tro, at dette i Rusland er et ukendt Fænomen af den simple Grund, at Bølleuvasenet er noget, der er en Ud-vækst paa den vesteuropæiske Civilisation. Det er et Standpunkt af Kultur og Civilisation, som Rusland ikke er naaet til endnu, men maaske det en Gang kan komme dertil, og naar det en Gang kommer dertil, kunne de Herrer være visse paa, at Russerne nok skulle være Mænd for at finde Midler derimod.

Men nu vil jeg nok spørge: Er det ikke Kulturens Opgave at beskytte den svage, er det ikke netop det højeste Tegn paa Kultur i et Samfund, naar alle og enhver, store og stærke Folk, smaa og svage, Børn og Kvinder, kunne gaa uden Beskyttelse og Ledsagelse, hvor det skal være, uden at det falder nogen ind at angribe eller røre dem? Er det ikke et Tegn paa den højeste Kultur, er det ikke en Bestræbelse henimod den højeste Kultur, naar man over for de Folk, som ikke ville lade sig sige af Fornuftgrunde, griber til skrappe og alvorlige Midler? Det er ikke Pryglene, som ere en Plet paa det kulturelle Samfund. Det er Bøllerne, der ere en Plet. Det er Bøllerne, som skulle smøres med skarp Mikstur, for at denne Plet paa Kulturens Træ kan visne og forsvinde. Og naar der nu tales saa meget om, at vi ved at indføre Pryglestraffen ville gaa tilbage i Kultur, ville sætte os ned blandt halybarbariske eller halvciviliserede Nationer, og jeg ved ikke hvad, vil jeg spørge: Hvad er det for Tale, naar man husker paa, at England, dette Land, som er saa velsignet frit for al vammel Øllebrødssentimentalitet, har i vor Levetid indført Prygl som et fast Led i sit Straffesystem baade i Moderlandet og i mange af Kolonierne? England har indført det, be-

holdt det og praktiserer det den Dag i Dag. Naar Englænderne, som vel nok tør siges at være en af Verdens intelligenteste og ærekæreste Nationer, kunne indføre og beholde et saadant Straffemiddel i deres Straffesystem, vilde det efter min Mening være en taabelig Selvopskruelse, hvis vi vilde mene, at det gik vor Ære for nær at gøre det samme.

Det er min Forvisning — ingen kan vide noget aldeles bestemt derom, det Forbehold maa jeg gøre —, at Bøller og Voldsmænd ville holde op meget hurtigt, saa snart Pryglestraffen begynder at virke, fordi de ville se, at nu gaar den ikke længere, for nu blive de betalte med en Mønt, som de ikke synes om. Det samme gælder over for dem, der misbruge Smaapiger; de ville ogsaa holde op, fordi de ville opdage, at nu bliver det en for dyrekøbt Fornøjelse. Thi det er nemlig en fuldstændig Misforstaaelse, naar et æret Medlem udtalte, at det ikke var Forbrydelser, der bleve begaaede efter Beregning. Jeg har i min nuværende Stilling haft Lejlighed til at se en Mængde af den Slags Sager. Der kan være og har været ganske enkelte Tilfælde, hvor man maatte sige, at det var en Raffinementsforbrydelse, som forelaa, men i de allerfleste Tilfælde var Objektet valgt som en Pige under 12 Aar, slet og ret, fordi det var saa nemt. Hun var let at lokke for en Ubetydelighed. Hun strittede ikke imod, alt af den simple Grund, at hun slet ikke forstod, hvad det drejede sig om og derfor i Virkeligheden var fuldstændig værgeløs. Jeg føler mig forvisset om, at naar vi faa dette Lovforslag gennemført, skulle vi inden lang Tid faa ganske andre og meget bedre Forhold at se i Retning af den offentlige Fred, og derfor vil jeg paa det varmeste anbefale Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse.

Krabbe: Den højtærede Minister indledede sine Bemærkninger med at omtale dette Lovforslags Tilblivelse, og det glædede mig der at høre den fuldstændig korrekte Udtalelse af den højtærede Minister, at Lovforslaget, som det foreligger her, er blevet til ved Forhandlinger mellem den højtærede Minister og 8 Medlemmer af det nedsatte Udvalg angaaende det af Justitsministeren forelagte Lovforslag. Denne meget korrekte Fremstilling tillader jeg mig at understrege. — Begyndelsen af den højtærede Ministers Realitetsbemærkninger omhandlede et Forhold, som er utvivlsomt rigtigt, og som jeg ogsaa er glad ved at høre fremdraget her. Jeg sætter dog Pris